

مقایسه تأثیر پرتوهای فرابنفش و گاما در تحمل آرسنیک در فرآیند فروشویی زیستی

زهرا تمیزی^۱، محمدعلی شفائی^{۱*} و سیدمحمد مشتاقیون^۲

^۱ گروه فیزیک هسته‌ای، دانشکده فیزیک، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

^۲ گروه زیست‌شناسی، پردیس علوم، دانشگاه یزد، یزد، ایران.

* یزد، دانشگاه یزد، دانشکده فیزیک، کدپستی: ۰۸۹۱۹-۵۷۴۱

پست الکترونیکی: mashafaei@yazd.ac.ir

چکیده

از جمله عواملی که باعث کاهش نرخ رشد و مرگ احتمالی باکتری‌های فرآیند فروشویی زیستی می‌شود ایجاد سمیت در فرآیند آزادسازی فلز از سنگ معدن است. یکی از دلایل به وجود آمدن این سمیت، حضور عنصر آرسنیک در سنگ معدن است. در این تحقیق برای بهبود فرآیند فروشویی زیستی از روش جهش‌زایی به وسیله طیف الکترومغناطیسی و هسته‌ای استفاده شده است. برای ایجاد جهش از این طیف، پرتو فرابنفش با طول موج ۲۵۳ نانومتر و انرژی ۳ eV و برای پرتو گاما، چشمه ^{137}Cs با انرژی ۰/۶۶۲ MeV انتخاب شده‌اند. پس از پرتودهی در زمان‌های مختلف به بررسی تأثیر این پرتوها بر مرگ و میر باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس پرداخته شد و بعد از آن بر روی باکتری‌های جدید، آرسنیک با غلظت‌های معین اضافه گردید. در ادامه با دسته‌بندی باکتری‌های جهش‌یافته‌ای که به وسیله پرتوهای گاما و فرابنفش در زمان‌های متفاوت پرتودهی شده بودند، مقاومت آن‌ها در مقابل سمیت آرسنیک در غلظت‌های مختلف بررسی شد و با ثابت نگه‌داشتن شرایط رشد برای باکتری‌ها شاهد و جهش‌یافته، این نتایج به دست آمد که در ۳ دقیقه پرتودهی گاما و ۱۲۰ دقیقه پرتودهی فرابنفش نه تنها مقاومت آن‌ها در مقابل آرسنیک تقریباً ۱۰ برابر باکتری‌های شاهد شد، بلکه به طور متوسط، افزایش رشد در تعداد باکتری‌ها به میزان ۲۰ و ۴۵ درصد نسبت به نمونه شاهد، به ترتیب برای پرتودهی فرابنفش و پرتو گاما مشاهده شد.

کلیدواژگان: پرتو فرابنفش، پرتو گاما، فروشویی زیستی، جهش‌زایی، باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس، آرسنیک.

۱. مقدمه

فراوان دارد. اکسید کردن و انحلال میکروبی سنگ‌های معدن به ویژه سنگ‌های سولفوری کم‌عیار مهم‌ترین جنبه کاربرد میکروارگانیزم‌ها به منظور افزایش بازدهی حل شدن می‌باشد [۱]. یکی از اشکالات عمده استخراج فلز از سنگ معدن به روش فروشویی زیستی، وجود آرسنیک در سنگ معدن است

بعضی از موجودات ذره‌بینی قادرند یون‌های فلزات سنگین را از محلول‌ها به ویژه محلول‌های رقیق جذب سطوح خارجی خود کرده و بدین ترتیب این یون‌های فلزی را از محلول جدا کنند. این روش برای جداسازی فلزات از پساب‌های صنعتی و یا محلول‌های حاصل از فرآیندهای هیدرومتالورژی کاربرد

رشد باکتری به دست آمده است [۲]. ژوهای^۵ و همکاران تأثیر فروشویی زیستی طلا را به وسیله باکتری های فلور معادن قبل و بعد از جهش مورد بررسی قرار دادند. در این پژوهش برای جهش زایی از پرتو فرابنفش، مافوق صوت و مایکروویو استفاده شده است. سپس اثر اکسایش این باکتری بر روی نمونه سنگ معدن امتحان شده است [۳].

۲. روش کار

باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس به طور گسترده قابلیت مطالعه برای فرآیند فروشویی زیستی را دارد که برای انجام این پژوهش انتخاب و سوبه ۱۶۴۷ از مجموعه میکروبی سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران تهیه گردید. این میکروارگانیسم ها برای استحصال فلزات از کانه های^۶ سولفیدی به طور نسبی نیازهای غذایی پیچیده ای ندارند و تنها به مواد معدنی اندکی نیاز دارند که آن ها را از محیط و موادی که تحت فروشویی زیستی قرار می گیرند تأمین می کنند. در شرایط آزمایشگاهی برای رشد این باکتری ها نیاز به محیط کشت مناسب است تا باکتری ها بتوانند از مواد موجود در محیط تغذیه و به رشد خود ادامه دهند. یکی از محیط کشت های مناسب برای رشد این باکتری ها، K_۹ نام دارد [۵، ۴، ۲]. برای ساختن ۱۰۰ میلی لیتر از این محیط کشت به نسبت های مشخص از ترکیبات این محیط برداشته و به ۷۵ میلی لیتر آب مقطر اضافه شد (ارلن ۱). سولفات آهن نیز به میزان ۴/۴۲ گرم به ۲۵ میلی لیتر آب مقطر اضافه گردید (ارلن ۲). هر دو ارلن به مدت ۱۵ دقیقه جداگانه در دمای ۱۲۱ سانتی گراد اتوکلاو شده و محتوی ارلن ۲ به ارلن ۱ اضافه شد [۶]. برای تنظیم pH (حدود ۲) محیط کشت از سولفوریک

که باعث ایجاد سمیت در این فرآیند می شود. آرسنیک یک فلز سنگین و سمی بسیار خطرناک است که به صورت طبیعی در پوسته زمین وجود دارد. آرسنیک به صورت طبیعی در چهار ظرفیت +۵، +۳، صفر و -۳ یافت می شود. بیش ترین فراوانی مربوط به آرسنیک As (V) یا آرسنات و As (III) یا آرسنیت است که آرسنیت نسبت به آرسنات سمیت بیش تری دارد. در فرآیند فروشویی زیستی، از میکروارگانیسم هایی مانند تیوباسیلوس فرواکسیدانس^۱، تیوباسیلوس تیواکسیدانس^۲ و لپتوسپیریلیم فرواکسیدانس^۳ استفاده می شود که انرژی مورد نیاز خود را از اکسایش Fe^{۲+} به Fe^{۳+} یا از اکسایش عنصر گوگرد و احیای ترکیبات سولفور به سولفات به دست می آورند. واکنش اکسایش و کاهش آرسنیک به طور طبیعی اما با سرعت بسیار آهسته رخ می دهد و برای بیش تر میکروارگانیسم ها از جمله تیوباسیلوس فرواکسیدانس سمی است و باعث کاهش نرخ رشد و مرگ احتمالی آن می شود. طبق تحقیقات، نشان داده شده است که ۱۰ ppm آرسنیک تأثیری بر باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس ندارد و این باکتری می تواند به رشد خود ادامه دهد [۲]. برای بهبود فرآیند فروشویی زیستی از روشی به نام جهش زایی استفاده می شود. مطالعات نشان می دهد که از روش جهش زایی با استفاده از پرتوهای مناسب می توان برای رسیدن به باکتری هایی با پتانسیل بیش تر به منظور استخراج فلز از سنگ معدن بهره برد. جهش ناشی از پرتو فرابنفش از ساده ترین و مؤثرترین روش های جهش زایی ژنتیکی است که می تواند فعالیت زیستی و توانمندی فرآیند فروشویی زیستی را بهبود بخشد [۱]. در پژوهشی کاودیل^۴ به بررسی تأثیر آرسنیک As (V) و As (III) با غلظت های متفاوت بر روی باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس پرداخته و بر اساس آن منحنی نرخ

¹ *Thiobacillus ferrooxidans* (TF)

² *Thiobacillus thiooxidans* (TT)

³ *Leptospirillum ferrooxidans* (LF)

⁴ Mandi Caudill

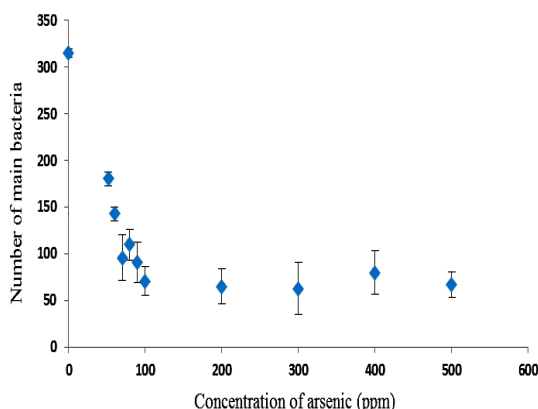
⁵ Xie Xuehui

⁶ Ore

۳. نتایج

در شکل ۱ تغییرات تعداد باکتری اصلی با اضافه کردن غلظت‌های مختلف آرسنیک نشان داده شده است. همان‌گونه که در شکل ۱ مشاهده می‌شود، جمعیت باکتری‌ها با افزایش اولیه آرسنیک (تا ۱۰۰ ppm بر میلی‌لیتر) کاهش قابل توجه‌ای دارد و پس از آن با افزایش سمیت آرسنیک، جمعیت باکتری‌ها به تدریج کاهش می‌یابند.

در شکل ۱ پس از اضافه کردن ۵۰ ppm آرسنیک، ۴۳ درصد کاهش جمعیت نسبت به نمونه کنترل اتفاق افتاده است و در غلظت‌های ۱۰۰ ppm کاهش جمعیت ۸۰ درصد و در حجم‌های بیش‌تر، کاهش جمعیت با شیب ملایم‌تری مشاهده می‌شود.

شکل (۱): تأثیر غلظت‌های مختلف آرسنیک بر روی باکتری اصلی.

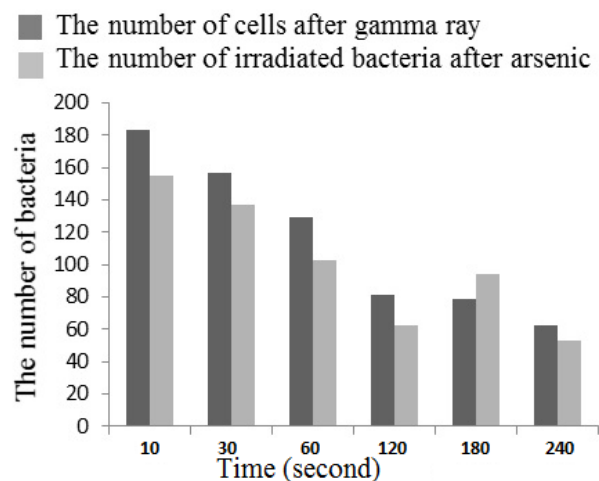
در شکل ۲-الف تغییرات تعداد باکتری‌ها در اثر پرتو فرابنفش و در شکل ۲-ب تغییرات تعداد باکتری در اثر پرتو گاما نشان داده شده است. همان‌گونه که در شکل‌های ۲-الف و ۲-ب مشاهده می‌شود، همانند تأثیر سمیت آرسنیک، در پرتودهی، ابتدا کاهش شدید جمعیت باکتری‌ها و با ادامه پرتودهی جمعیت باکتری‌ها کاهش تقریباً نمائی دارند. همان‌طور که در شکل‌های ۲ (الف و ب) نشان داده شده، تعداد

اسید استفاده شد. به منظور کشت باکتری به نسبت ۱۰ درصد از محیط کشت، سوسپانسیون باکتری تیوباسیلوس فرواکسیدانس درون آن تلقیح گردید. پس از حدود ۶ روز باکتری‌ها به رشد کامل خود می‌رسند که در این زمان مورد استفاده قرار گرفتند. شمارش ابتدایی با استفاده از میکروسکوپ نوری انجام شد که غلظت باکتری‌ها در حدود 3×10^8 در هر میلی‌لیتر به دست آمد.

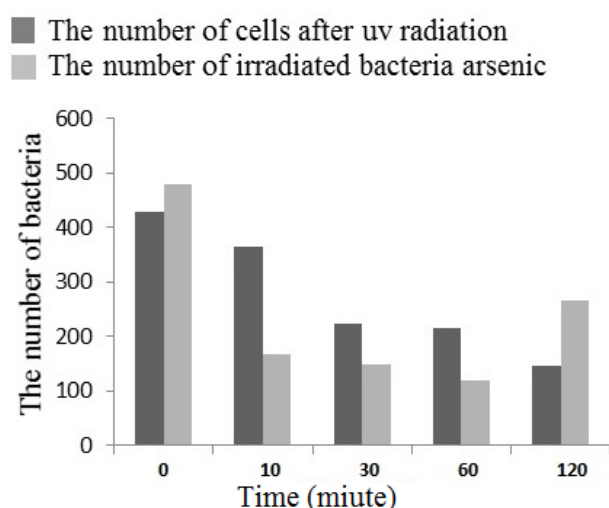
در ابتدا برای به دست آوردن تأثیر آرسنیک بر باکتری اصلی، به حجم یکسان از باکتری‌ها برداشته و در ارلن‌های ۲۵ میلی‌لیتری تقسیم کرده و نمک آرسنیک با غلظت‌های ۵۰، ۶۰، ۷۰، ۸۰، ۹۰، ۱۰۰، ۲۰۰، ۳۰۰، ۴۰۰ و ۵۰۰ (برحسب ppm) به آن‌ها اضافه شد و پس از گذشت سه روز شمارش باکتری‌ها انجام شد که در غلظت ۱۰۰ ppm کاهش حجم ۸۰ درصدی باکتری‌ها مشاهده شد. بعد از آن اثر پرتوها بر روی باکتری بررسی شد. برای پرتودهی فرابنفش از لامپ فرابنفش با توان ۳۰ وات و طول موج ۲۵۳ نانومتر و انرژی ۳ eV استفاده شد [۷،۳].

برای پرتو گاما از بین چشمه‌های در دسترس، ^{137}Cs با تک پرتو گاما به انرژی ۰/۶۶۲ MeV و نیمه عمر ۳۰ سال و فعالیت ۳/۹۲ میکروکوری انتخاب شد. سپس نمونه‌های سوسپانسیون باکتری در شرایط استریل در زمان‌های صفر (شاهد)، ۱۰، ۳۰، ۶۰ و ۱۲۰ دقیقه مورد پرتودهی با پرتو فرابنفش قرار گرفتند [۸،۷] و پس از گذشت ۲۴ ساعت از پرتودهی باکتری‌ها شمارش شدند.

در ادامه تحقیق، باکتری‌ها در زمان‌های ۱۰، ۳۰، ۶۰، ۱۲۰، ۱۸۰ و ۲۴۰ ثانیه تحت تابش پرتو گاما قرار گرفتند و شمارش باکتری‌ها، همانند روش پرتودهی فرابنفش انجام شد و سپس ۱۰۰ ppm نمک آرسنیک به همه نمونه‌های پرتودهی شده اضافه شد و پس از گذشت سه روز باکتری‌ها مورد شمارش قرار گرفتند.

(الف)

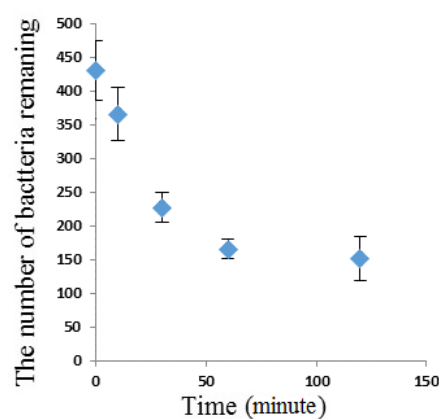

(ب)

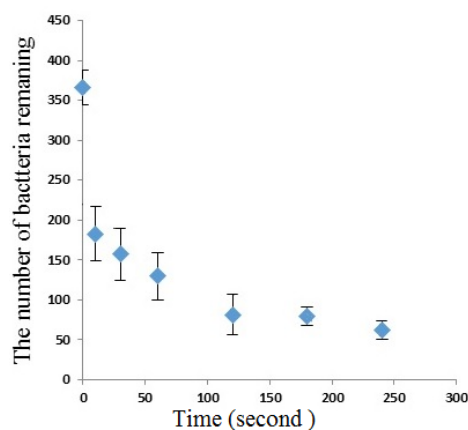
شکل (۳): مقایسه تغییرات تعداد باکتری در اثر پرتو و اضافه کردن ۱۰۰ ppm آرسنیک، با پرتو دهی، (الف) گاما (ب) فرابنفش.

در شکل ۳-الف در زمان‌های ۱۰، ۳۰، ۶۰، ۱۲۰ و ۲۴۰ ثانیه تعداد باکتری‌ها بعد از افزودن آرسنیک، نسبت به پس از پرتو دهی، کاهش نامحسوسی داشته است و به نظر می‌رسد این زمان‌های پرتو دهی شده تا حدودی مقاومت باکتری را نسبت به آرسنیک بالا برده است و در باکتری‌هایی که ۳ دقیقه پرتو-دهی شدند بعد از اضافه کردن آرسنیک، افزایش جمعیت باکتری دیده شد. در شکل ۳-ب پس از گذشت ۱۰ دقیقه پرتو دهی و اضافه کردن ۱۰۰ ppm آرسنیک، حدود ۷۰ درصد

باکتری‌ها در اثر پرتو دهی با افزایش زمان به تدریج کاهش یافته است. در شکل ۲-الف پس از گذشت ۱۰ دقیقه پرتو دهی تعداد باکتری‌ها نسبت به حالت کنترل تغییر چندانی نداشته است ولی در زمان ۱۲۰ دقیقه تعداد باکتری‌ها ۸۰ درصد کاهش یافته است. در شکل ۲-ب همان‌گونه که مشاهده می‌شود، برای پرتو دهی گاما طی گذشت ۱۰ ثانیه تعداد باکتری‌ها نسبت به حالت کنترل با کاهش ۵۰ درصد روبه‌رو شده‌اند و در زمان‌های بعد کاهش تعداد باکتری با شیب ملایم‌تری دیده شد که در آخرین بررسی در زمان ۴ دقیقه (۲۴۰ ثانیه) کاهش ۸۵ درصدی را نشان می‌دهد.

(الف)

(ب)

شکل (۲): اثر پرتو بر روی مرگ و میر باکتری‌های تیوباسیلوس (الف) پرتو فرابنفش (بر حسب دقیقه)، (ب) پرتو گاما (بر حسب ثانیه).

جهش‌هایی اتفاق افتاده باشد نیز هست، که می‌تواند در بهبود و یا عدم کارایی باکتری‌ها مؤثر باشد. هدف این تحقیق، به‌دست آوردن باکتری‌های جهش یافته‌ای است که پس از اضافه کردن آرسنیک با حجم معین به محیط، رشد آن‌ها همانند باکتری‌های شاهد و یا بیش‌تر از آن باشد. این هدف با پرتودهی باکتری‌ها به مدت ۳ دقیقه با پرتو گاما و ۱۲۰ دقیقه با پرتو فرابنفش و تا افزایش ۱۰ برابری حجم آرسنیک برآورده شد. حتی افزایش جمعیت باکتری‌ها به میزان ۲۰٪ (برای پرتو فرابنفش) و ۴۵٪ (برای پرتو گاما) در نسل جدید باکتری‌ها در حضور آرسنیک نیز مشاهده شد.

پیشنهاد‌های دیگری که می‌توان برای ادامه این تحقیق داد، الف- انجام فرآیند فروشویی زیستی با استفاده از باکتری‌ها جهش‌یافته حاصل از پرتودهی و مقایسه عملکرد آن‌ها با باکتری‌های استفاده شده در معادن است. ب- در پرتودهی در مدت زمان ۱۲۰ دقیقه پرتو فرابنفش و ۴ دقیقه پرتو گاما، جمعیت باکتری‌ها بالای ۸۰ درصد کاهش می‌یابند. در نتیجه می‌توان روی جهش‌زایی و تغییر ژن باکتری‌های باقیمانده هم تحقیقاتی انجام شود.

کاهش تعداد باکتری‌ها اتفاق افتاده است و می‌توان گفت در اثر این زمان پرتودهی، در باکتری تغییر خاصی رخ نداده است. در زمان‌های ۳۰ و ۶۰ دقیقه نیز کاهش تعداد باکتری کمتر از ۸۰ درصد مشاهده شد که نشان می‌دهد در یکسری از باکتری‌ها جهش اتفاق افتاده که نسبت به آرسنیک مقاوم هستند اما هنوز کاهش تعداد باکتری دیده می‌شود. ۱۲۰ دقیقه بعد از پرتودهی فرابنفش، کاهش ۸۰ درصدی و بعد از اضافه کردن ۱۰۰ ppm آرسنیک افزایش محسوس تعداد باکتری مشاهده شد.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

در شکل ۱ داده‌ها نشان‌دهنده این است که باکتری‌ها در حجم ۱۰۰ ppm آرسنیک، افت شدید جمعیت را داشته‌اند و باکتری‌های باقیمانده قابلیت تحمل این میزان سمیت را داشته و قادر به ادامه فعالیت خود هستند. بر اساس نتایج به‌دست آمده در شکل ۲ پرتو فرابنفش با انرژی ۳ eV با گذشت زمان ۱۲۰ دقیقه و پرتو گاما با انرژی ۰/۶۶۲ MeV با گذشت زمان ۳ دقیقه تقریباً باعث کاهش ۸۰ درصدی تعداد باکتری‌ها شدند. علاوه بر اثر مرگ و میر، در باکتری‌های باقیمانده احتمال اینکه

۵. مراجع

- [۱] وقار، محمد رضا. اولیازاده، منوچهر. وقار و رامز. فناوری میکروبی در متالورژی، انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، دانشگاه صنایع و معادن ایران. چاپ اول (۱۳۷۹).
- [2] M. Caudill. The Effects of Arsenic on *Thiobacillus ferrooxidans* (2003) Thesis (MSc, Columbia University, Earth and Environmental Engineering Department, Columbia).
- [3] X. Xie. Bioleaching of Arsenic-Rich Gold Concentrates by Bacterial Flora before and after Mutation. BioMed Research International, Vol. 2013 (2013) Article ID 969135, 10 pages.
- [4] P.I. Harvey and F.K. Crundwell. The Effect of As(III) on the Growth of *Thiobacillus ferrooxidans* in an Electrolytic Cell under Controlled Redox Potentials. Minerals Engineering, 9 (1996) 1059–1068.
- [5] A. Jensen and C. Webb. Ferrous Sulphate Oxidation Using *Thiobacillus ferrooxidans* a Review. Process Biochemistry, 3(3) (1995) 225–236.
- [6] R. West, G. Stephens and J. Cilliers. Zeta Potential of Silver Absorbing *Thiobacillus ferrooxidans*. Mineral Engineering, 12(6) (2005) 189–194.
- [7] C. Meng, X. Shi, H. Lin, J. Chen, Y. Guo. UV Induced Mutations in *Acidianus brierleyi* Growing in a Continuous Stirred Tank Reactor Generated a Strain with Improved Bioleaching Capabilities. Enzyme and Microbial Technology, 40 (2007) 1136–1140.

- [8] K. Takatsugi, K. Sasaki and T. Hirajima. Mechanism of the Enhancement of Bioleaching of Copper from Enargite by Thermophilic Iron

Oxidizing Archaea with the Concomitant Precipitation of Arsenic. *Hydrometallurgy*, 109 (2011) 90–96.